ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 3ης Απριλίου 2008 *

Στην υπόθεση Τ-236/06,

Landtag Schleswig-Holstein (Γερμανία), εκπροσωπούμενο από την S. Laskowski και τον J. Caspar,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την P. Costa de Oliveira και τον C. Ladenburger,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου και της 23ης Ιουνίου 2006, περί αρνήσεως της προσβάσεως του προσφεύγοντος στο έγγραφο SEC(2005) 420, της 22ας Μαρτίου 2005, που περιείχε νομική ανάλυση σχετικά με το υπό συζήτηση στο Συμβούλιο σχέδιο αποφάσεως-πλαισίου για την αποθήκευση επεξεργασμένων και συγκεντρωμένων δεδομένων, σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δεδομένων που μεταδίδονται μέσω δημόσιων δικτύων επικοινωνίας, για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών εγκλημάτων και παραβάσεων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Με ηλεκτρονική επιστολή της 9ης Φεβρουαρίου 2006, το προσφεύγον Landtag Schleswig-Holstein ζήτησε από την Επιτροπή απεριόριστη πρόσβαση στο εσωτερικό

έγγραφο SEC(2005) 420, της 22ας Μαρτίου 2005, που περιείχε νομική ανάλυση σχετικά με το υπό συζήτηση στο Συμβούλιο σχέδιο αποφάσεως-πλαισίου για την αποθήκευση επεξεργασμένων και συγκεντρωμένων δεδομένων, σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δεδομένων που μεταδίδονται μέσω δημόσιων δικτύων επικοινωνίας, για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, διαπίστωσης και δίωξης ποινικών εγκλημάτων και παραβάσεων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας.

2 Με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2006, ο γενικός διευθυντής της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής απέρριψε το αίτημα για απεριόριστη πρόσβαση δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), και διαβίβασε το επίμαχο έγγραφο στο προσφεύγον χωρίς ορισμένα τμήματά του.

3 Με έγγραφο της 29ης Μαρτίου 2006, το προσφεύγον υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, ζητώντας από την Επιτροπή να επανεξετάσει την απόφασή της της 10ης Μαρτίου 2006, καθώς και νέα αίτηση για απεριόριστη πρόσβαση στο έγγραφο SEC(2005) 420, επικαλούμενο την επιβαλλόμενη από το άρθρο 10 ΕΚ υποχρέωση αγαστής συνεργασίας.

4 Με έγγραφο της 23ης Ιουνίου 2006, το οποίο διαβιβάστηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο προσφεύγον στις 26 Ιουνίου 2006, ο γενικός γραμματέας της Επιτροπής επιβεβαίωσε την απόφαση της 10ης Μαρτίου 2006 και απέρριψε τη νέα αίτηση που υπέβαλε το προσφεύγον στις 29 Μαρτίου 2006.

5 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Σεπτεμβρίου 2006, το προσφεύγον άσκησε την υπό κρίση προσφυγή. Την ίδια ημέρα άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή με το ίδιο αντικείμενο και στηριζόμενη στους ίδιους λόγους, η οποία πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό C-406/06.

6 Η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας υπέβαλαν αιτήσεις παρεμβάσεως στις 28 Νοεμβρίου και στις 14 Δεκεμβρίου 2006 αντιστοίχως. Το προσφεύγον κατέθεσε παρατηρήσεις επί των αιτήσεων αυτών στις 10 Ιανουαρίου 2007.

7 Με διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2007, C-406/06, Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής (δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή), το Δικαστήριο παρέπεμψε την υπόθεση C-406/06 στο Πρωτοδικείο όπου πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό T-68/07. Με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2007, T-68/07, Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής (δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή), το Πρωτοδικείο, ενώπιον του οποίου εκκρεμούσε ήδη προσφυγή στο πλαίσιο της κρινόμενης υποθέσεως, απέρριψε την προσφυγή στην υπόθεση T-68/07 ως προδήλως απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας, διευκρινίζοντας ότι δεν εξέτασε τα λοιπά ζητήματα απαραδέκτου (προπαρατεθείσα διάταξη της 14ης Ιουνίου 2007, Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής, σκέψη 17).

8 Με χωριστό δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή προέβαλε, κατά της υπό κρίση προσφυγής, ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της ως άνω ενστάσεως απαραδέκτου στις 20 Μαρτίου 2007.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη,

— να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

10 Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,

— να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου και της 23ης Ιουνίου 2006,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

11 Κατά το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει διαφορετικά. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας και ότι δεν απαιτείται να χωρήσει προφορική διαδικασία.

12 Η Επιτροπή προβάλλει δύο ενστάσεις απαραδέκτου, αντλούμενες, αφενός, από έλλειψη ικανότητας του προσφεύγοντος να είναι διάδικος και, αφετέρου, από έλλειψη νόμιμης εκπροσωπήσεως του προσφεύγοντος από τους δύο εκπροσώπους που υπογράφουν το δικόγραφο. Πρέπει να εξεταστεί, καταρχάς, αν το προσφεύγον έχει την ικανότητα να είναι διάδικος.

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Η Επιτροπή προβάλλει ότι, κατά το γερμανικό δημόσιο δίκαιο, το οποίο είναι το μόνον εφαρμοστέο εν προκειμένω, το Landtag Schleswig-Holstein αναμφίβολα δεν έχει νομική προσωπικότητα. Μόνον η Περιφέρεια, εν προκειμένω δε το ομόσπονδο κράτος Land Schleswig-Holstein, διαθέτει, κατά το γερμανικό δημόσιο δίκαιο, ιδία νομική προσωπικότητα ως οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ το προσφεύγον αποτελεί απλώς ένα εκ των οργάνων του.

14 Κατά την Επιτροπή, τα Περιφερειακά Κοινοβούλια δεν είναι δυνατόν να βρίσκονται, από πλευράς εφαρμογής του άρθρου 230 ΕΚ, σε ευνοϊκότερη θέση από τα Εθνικά Κοινοβούλια των κρατών μελών. Εν γένει, πάντως, γίνεται δεκτό ότι τα Εθνικά Κοινοβούλια δεν διαθέτουν αυτοτελές δικαίωμα προσφυγής στη δικαιοσύνη σε σχέση με το δικαίωμα των κρατών μελών, διότι, ως όργανα των κρατών μελών, αποτελούν μέρος του νομικού προσώπου του κάθε κράτους.

15 Κατά την Επιτροπή, η «μερική ικανότητα δικαίου» που επικαλείται το προσφεύγον δεν του προσδίδει νομική προσωπικότητα. Βεβαίως, το προσφεύγον έχει, βάσει των επικληθεισών διατάξεων του εθνικού δικαίου, δικαίωμα να είναι διάδικος σε διαφορές συνταγματικής φύσεως εντός του Land Schleswig-Holstein. Στις περιπτώσεις αυτές, όμως, πρόκειται για εσωτερικές διαφορές μεταξύ διαφόρων οργάνων του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης και όχι για ένδικη υπεράσπιση των συμφερόντων του εν λόγω οργανισμού έναντι τρίτων. Στη δεύτερη περίπτωση, ένδικο βοήθημα δύναται, κατά το γερμανικό δίκαιο, να ασκήσει μόνον το ίδιο το Land και όχι κάποιο μεμονωμένο όργανό του. Ομοίως, η οργανωτική αυτοτέλεια που διαθέτει το Περιφερειακό Κοινοβούλιο βάσει του Συντάγματος του ομόσπονδου κράτους ισχύει μόνον εντός και έναντι των λοιπών οργάνων του Land, αλλά όχι εκτός αυτού.

16 Η Επιτροπή καταλήγει ότι το προσφεύγον δεν έχει ικανότητα να είναι διάδικος και ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, κατ' ερμηνεία, ότι η προσφυγή έχει ασκηθεί από το Land, εκπροσωπούμενο από το Landtag Schleswig-Holstein, διότι το Landtag, χαρακτηρίζοντας εαυτόν ως προσφεύγον, όπως προκύπτει και από το δικόγραφο της προσφυγής του, εκφράζει σαφώς τη βούληση ότι ενεργεί εξ ιδίου ονόματος.

17 Απαντώντας στα επιχειρήματα της Επιτροπής, το προσφεύγον επισημαίνει ότι το Δικαστήριο, με την προπαρατεθείσα διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής (σκέψη 9), αναγνώρισε ρητώς τη νομική προσωπικότητά του, αποφαινόμενο ως εξής:

«Αντιθέτως, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ενεργητική νομιμοποίηση περιφερειών ή άλλων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης […], το Landtag Schleswig-Holstein πρέπει να θεωρηθεί νομικό πρόσωπο δυνάμενο να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου κατά αποφάσεων απευθυνόμενων σε αυτό ή αποφάσεων οι οποίες, αν και έχουν ληφθεί υπό μορφή κανονισμού ή άλλης αποφάσεως απευθυνόμενης σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.»

18 Καταλήγει ότι η πρώτη ένσταση απαραδέκτου την οποία προβάλλει η Επιτροπή είναι απορριπτέα.

19 Με την προσφυγή του, το προσφεύγον προβάλλει, επίσης, ότι πληροί τα κριτήρια της αυτοτελούς κοινοτικής εννοίας της νομικής προσωπικότητας, όπως αυτή έχει αναπτυχθεί από τα κοινοτικά δικαστήρια. Κατά τη νομολογία, για την ενεργητική νομιμοποίηση του προσφεύγοντος αρκεί αυτός να διαθέτει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της νομικής προσωπικότητας. Κατά το προσφεύγον, από τη διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 1963, 15/63, Lassalle κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1045), προκύπτει ότι τα χαρακτηριστικά αυτά συνίστανται ιδίως στην, περιορισμένη έστω, αυτοτέλεια και ευθύνη, χαρακτηριστικά βάσει των οποίων τα κοινοτικά δικαστήρια έχουν δεχθεί την κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ ενεργητική νομιμοποίηση των δημοσίου δικαίου οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως είναι τα Länder και οι δήμοι της Γερμανίας.

20 Το προσφεύγον προβάλλει, επιπλέον, ότι ως ανώτατο, εκλεγμένο από τον λαό, όργανο του Land Schleswig-Holstein, είναι ισότιμο με τα λοιπά ανώτατα κρατικά όργανα του εν λόγω Land και, ειδικότερα, με την κυβέρνησή του. Το Landtag Schleswig-Holstein διαθέτει μερική ικανότητα δικαίου, διότι, κατά το Σύνταγμα του Land, διαθέτει οργανωτική αυτοτέλεια στο πλαίσιο της οποίας δύναται να θεσπίζει, να οργανώνει και να καθορίζει τις εσωτερικές διαδικασίες του. Το προσφεύγον διαθέτει, όσον αφορά τις συνταγματικής φύσεως διαφορές, ικανότητα να είναι διάδικος ενώπιον του Bundesverfassungsgericht (ομοσπονδιακό συνταγματικό δικαστήριο της Γερμανίας) και του Landesverfassungsgericht (συνταγματικό δικαστήριο του ομόσπονδου κράτους).

21 Τέλος, το προσφεύγον προβάλλει ότι, όπως το Land Schleswig-Holstein, έχει ικανότητα να είναι διάδικος στην κρινόμενη υπόθεση, διότι, κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 14, παράγραφος 3, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, ο Πρόεδρος του Περιφερειακού Κοινοβουλίου εκπροσωπεί απευθείας το Land Schleswig-Holstein για όλες τις δικαιοπραξίες και τις ένδικες διαφορές. Κατά τούτο, το δεύτερο

εδάφιο του άρθρου 14, παράγραφος 3, του Συντάγματος αποτελεί lex specialis σε σχέση με το άρθρο 30 του Συντάγματος, δυνάμει του οποίου το Land εκπροσωπείται από τον επικεφαλής της Κυβερνήσεώς του.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

22 Πρέπει να επισημανθεί, καταρχάς, ότι, όπως δέχονται οι διάδικοι, στην περίπτωση προσφυγών που ασκούνται από ενδοκρατικού χαρακτήρα εδαφικές οντότητες, το Πρωτοδικείο κρίνει αν ο προσφεύγων διαθέτει νομική προσωπικότητα με βάση το εθνικό δίκαιο (βλ., σχετικά, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998, Τ-214/95, Vlaams Gewest κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-717, σκέψη 28, διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Ιουνίου 1998, Τ-238/97, Comunidad Autónoma de Cantabria κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2271, σκέψη 43, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999, Τ-132/96 και Τ-143/96, Freistaat Sachsen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3663, σκέψη 81). Συνεπώς, το αν ο προσφεύγων διαθέτει νομική προσωπικότητα πρέπει να εξεταστεί με βάση το γερμανικό δίκαιο. Συγκεκριμένα, το κοινοτικό δίκαιο δεν πρέπει να θίγει τη συνταγματική αυτοτέλεια των κρατών μελών, αναγνωρίζοντας νομική προσωπικότητα σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου, με συνέπεια αυτοί να αποκτούν, σε κοινοτικό επίπεδο, δικαιώματα που δεν διαθέτουν σε εθνικό επίπεδο. Επομένως, το προσφεύγον δεν μπορεί να αντλήσει επιχειρήματα από την προπαρατεθείσα διάταξη Lassalle κατά Κοινοβουλίου, διότι η οντότητα για την οποία έγινε λόγος στην απόφαση εκείνη, δηλαδή η επιτροπή προσωπικού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπάγεται αποκλειστικά στο κοινοτικό δίκαιο.

23 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι το Δικαστήριο αναγνώρισε ρητώς ότι διαθέτει νομική προσωπικότητα με την προπαρατεθείσα διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2007, Landtag Schleswig-Holstein κατά Επιτροπής. Συγκεκριμένα, η έννοια «νομικό πρόσωπο» του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, χρησιμοποιείται, στη σκέψη 9 της διατάξεως αυτής, αποκλειστικά κατ' αντιδιαστολή προς τις έννοιες «κράτος μέλος» και «όργανο της Κοινότητας» του

άρθρου 230, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, οι οποίες χρησιμοποιούνται στη σκέψη 8 της ίδιας διατάξεως, διότι το προσφεύγον, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο ενώπιον του Δικαστηρίου, ισχυρίστηκε ότι, κατά την άσκηση της προσφυγής, ενεργεί ως να ήταν κράτος μέλος. Επομένως, πρόθεση του Δικαστηρίου δεν ήταν να αναγνωρίσει, με το παρατιθέμενο απόσπασμα, τη δικαιοπρακτική ικανότητα του προσφεύγοντος, αλλά μόνο να διαπιστώσει ότι τούτο, μη όντας κράτος μέλος ή όργανο της Κοινότητας, δεν μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να ασκήσει ευθεία προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου και, ως εκ τούτου, οφείλει να ασκήσει την προσφυγή του ενώπιον του Πρωτοδικείου. Το Πρωτοδικείο είναι, όμως, αποκλειστικά αρμόδιο να κρίνει το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής.

24 Εξάλλου, όπως επισήμανε ορθώς η Επιτροπή, δεν μπορεί να γίνει δεκτή τυχόν ερμηνεία ότι η κρινόμενη προσφυγή έχει ασκηθεί εξ ονόματος του Land Schleswig-Holstein, οπότε το προσφεύγον δεν μπορεί να επικαλεστεί τις διατάξεις, τα ήθη και τη νομολογία που ισχύουν για το Land Schleswig-Holstein ή για τα Länder εν γένει, προς στήριξη των απόψεών του. Τούτο ισχύει, ιδίως, για το επιχείρημα που αντλείται από το άρθρο 14, παράγραφος 3, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, κατά το μέτρο που η διάταξη αυτή αφορά το Land ως διάδικο.

25 Σχετικά με το επιχείρημα ότι το προσφεύγον, ως ανώτατο όργανο εκλεγμένο από τον λαό, είναι ισότιμο με τα λοιπά ανώτατα κρατικά όργανα και, ειδικότερα, με την κυβέρνηση του Land, ελλείψει παντός στοιχείου που να αποδεικνύει ότι τα όργανα αυτά νομιμοποιούνται ενεργητικώς ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων, το επιχείρημα αυτό ουδόλως ασκεί επιρροή όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση του προσφεύγοντος.

26 Ομοίως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το προσφεύγον διαθέτει μερική ικανότητα δικαίου βάσει ορισμένων διατάξεων του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, οι οποίες του παρέχουν οργανωτική αυτοτέλεια ώστε να συγκροτείται, να οργανώνεται και να καθορίζει το ίδιο τις εσωτερικές διαδικασίες του, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το άρθρο 93, παράγραφος 2a, του Γερμανικού Συντάγματος και το άρθρο

44, παράγραφοι 1 και 2, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, τα οποία, κατά το προσφεύγον, θεμελιώνουν την ικανότητά του να είναι διάδικος ενώπιον του Bundesverfassungsgericht και του Landesverfassungsgericht, αφορούν μόνο διαφορές συνταγματικής φύσεως σε εθνικό επίπεδο, στο πλαίσιο των οποίων τα δικαιώματα και τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, ως Κοινοβουλίου, δεν ταυτίζονται οπωσδήποτε με τα δικαιώματα του Land Schleswig-Holstein, πράγμα που δεν συμβαίνει ακριβώς εν προκειμένω.

27 Τέλος, σχετικά με το επιχείρημα που αντλείται από το άρθρο 14, παράγραφος 3, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει σαφώς ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη του προσφεύγοντος ότι διαθέτει ικανότητα να είναι διάδικος. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή, κατά το μέρος που ασκεί επιρροή εν προκειμένω, έχει ως εξής:

«Ο/Η Πρόεδρος [του Περιφερειακού Κοινοβουλίου] διευθύνει τις δραστηριότητες του Περιφερειακού Κοινοβουλίου. Στο πλαίσιο αυτό, […] εκπροσωπεί το Land για όλες τις δικαιοπραξίες και τις ένδικες διαφορές του Περιφερειακού Κοινοβουλίου […]»

28 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι, σε ένδικες διαφορές που αφορούν το Landtag Schleswig-Holstein, διάδικος δεν είναι το ίδιο, αλλά το Land, το οποίο εκπροσωπείται, κατ' εξαίρεση στη συγκεκριμένη περίπτωση, από τον Πρόεδρο του Landtag Schleswig-Holstein, καθώς αρμόδιος για την εκπροσώπηση του Land είναι συνήθως ο επικεφαλής της Κυβερνήσεως του Land, όπως προκύπτει από το άρθρο 30, παράγραφος 1, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein.

29 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από την επί του θέματος γερμανική θεωρία. Συγκεκριμένα, στα σχόλια επί του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein, τα οποία επικαλείται το προσφεύγον, αναφέρεται ρητώς, αφενός, ότι το Landtag Schleswig-Holstein, ως όργανο του Land, δεν έχει ικανότητα δικαίου και, αφετέρου,

ότι το άρθρο 14, παράγραφος 3, του Συντάγματος του Land Schleswig-Holstein πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο Πρόεδρος του Landtag Schleswig-Holstein, όταν ασκεί την αρμοδιότητα εκπροσωπήσεως ενώπιον δικαστηρίων, δεν εκπροσωπεί το Landtag, αλλ' απευθείας το Land.

30 Διαπιστώνεται, επομένως, ότι το προσφεύγον δεν έχει ικανότητα δικαίου κατά το γερμανικό δίκαιο. Επομένως, δεν έχει ικανότητα να είναι διάδικος ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων.

31 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί η άλλη ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής.

32 Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

33 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το προσφεύγον ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, όπως έχει ζητήσει η Επιτροπή.

34 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης, το Πρωτοδικείο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του. Εν προκειμένω, κρίνεται ότι οι διάδικοι, καθώς και οι αιτούντες παρέμβαση πρέπει να φέρουν τα αφορώντα τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως.

3) Το Landtag Schleswig-Holstein φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και εκείνα της Επιτροπής, εξαιρουμένων των αφορώντων τις αιτήσεις παρεμβάσεως εξόδων.

4) Το Landtag Schleswig-Holstein, η Επιτροπή, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα αφορώντα τις αιτήσεις παρεμβάσεως έξοδά τους.

Λουξεμβούργο, 3 Απριλίου 2008.

Ο Γραμματέας — Η Πρόεδρος

E. Coulon — I. Pelikánová